

Miljø- og
Fødevareministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2019-9769
1.

Fødevare-, fiskeri- og ligestillingsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 5 (MOF alm. del) stillet 10. juli 2019 efter ønske fra Anni Matthiesen (V).

Spørgsmål nr. 5

”Kan ministeren bekræfte, at mårhunden selv kan finde og æde trafikdræbte dyr, som f.eks. harer, fasaner, agerhøns, liggende i vejkanten, og at der ikke har være årsag til smittefare? Bekræftes det i EU-forordning nr. 1069 fra 2009, at hele kroppe og dele af vildtlevende dyr blandt andet derfor ikke udgør en fare for smitte?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, som oplyser følgende:

”Miljøstyrelsen har oplyst, at det er dokumenteret, at mårhunden selv kan finde og æde trafikdræbte dyr.

Hele kroppe og dele af dødt vildt kan udgøre en smitterisiko og er derfor omfattet af forordningen om animalske biprodukter¹, hvis de flyttes eller ikke bortskaffes efter de jagtetiske regler.

Selv dødt og trafikdræbt vildt kan lovligt efterlades der, hvor de er døde, med mindre der er tegn på smitsomme husdyrsygdomme. Nedlagt vildt og dele af nedlagt vildt skal bortskaffes efter de jagtetiske regler.

Konkret har Fødevarestyrelsen vurderet, at smitterisikoen vil være begrænset, hvis det trafikdræbte vildt flyttes til en foderplads inden for en radius på højst 10 km. Det handler om at sikre, at sygdomme ikke spredes vidt omkring.”

Mogens Jensen

/

Per Henriksen

---

¹ Europa-parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum.